

# Notitie (voorlopige) rolbepaling provincie Utrecht bij natuurbrandbeheersing (oktober 2023)

## 1. Aanleiding/urgentie

Met de beelden van de natuurbranden, deze zomer, in Zuid-Europa nog op het netvlies, is duidelijk dat de effecten van het uitbreken van een natuurbrand in korte tijd heel groot kunnen worden. Een groot deel van de natuurbranden ontstaat als gevolg van (bewust of onbewust) menselijk handelen. Ook in Nederland komen natuurbranden al langere tijd voor, maar gelukkig kan de brandweer de meeste natuurbranden nog klein houden/beheersen. Door de klimaatverandering neemt echter ook in Nederland het risico op een onbeheersbare natuurbrand toe. Door hogere temperaturen zullen natuurbranden sneller ontstaan en door de droogte neemt de "weerbaarheid" van de vegetatie af, waardoor de uitbreiding van de brand sneller en intenser kan verlopen. Bovendien worden de brandseizoenen langer en zullen zich vaker meerdere branden tegelijkertijd voordoen (beschikbaar materieel brandweer is ook een factor van betekenis bij het beheersbaar houden van brand). Het is dus ook in Nederland voor de veiligheidsdiensten en overige relevante partners van groot belang om zich goed voor te bereiden op een toenemend natuurbrandrisico en in afstemming met alle betrokken partijen tot een gezamenlijke aanpak te komen, met als doel het risico op onbeheersbare natuurbranden (met een grote, desastreuze impact op de omgeving) terug te dringen. Het is onmogelijk om het ontstaan van natuurbranden uit te sluiten.

Brandweer Nederland zet in haar nieuwste Visie natuurbrandbeheersing (voor de periode tot 2040) dan ook in op drie sporen: 1: risicobeheersing; 2: slimme repressie; en 3: kennisontwikkeling en -deling.

Ook de provincie Utrecht is zich al langer bewust van het natuurbrandrisico en dit onderwerp komt aan de orde in achtereenvolgens: het programma Klimaatadaptatie 2020 – 2023, de Omgevingsvisie (2021), het aangenomen amendement bij vaststelling van het Strategisch Bosbeleid (2022) en Statenvragen in februari 2023.

En in het meest recente Coalitieakkoord is onder het thema Natuur opgenomen:

"Gezamenlijk met de VRU bepalen we welke rol we pakken bij natuurbrandpreventie en -bestrijding."

Voor een overzicht, zie bijlage a.

Het Algemeen Bestuur van de VRU heeft het onderwerp ook hoog op de agenda staan en in juli 2023 een Visie natuurbrandbeheersing vastgesteld. Die moet leiden tot een uitgewerkte aanpak voor het risicofocusgebied Utrechtse Heuvelrug (dit omvat grondgebied gelegen in negen gemeenten: Amersfoort, Baarn, De Bilt, Leusden, Utrechtse Heuvelrug, Soest, Rhenen, Woudenberg en Zeist), waarbij de samenwerking met andere partijen (waaronder provincie Utrecht) cruciaal is. De burgemeester van gemeente Utrechtse Heuvelrug, Frits Naafs is binnen het Algemeen Bestuur van de VRU aangewezen als bestuurlijk ambassadeur van het onderwerp natuurbrandbeheersing en wil in die hoedanigheid binnenkort in overleg met de gedeputeerde Natuur, om haar te vragen deel te nemen aan een in te stellen Bestuurlijk Overleg Natuurbrandbeheersing. Daarnaast zal er ambtelijke capaciteit beschikbaar moeten zijn voor een in te stellen projectgroep en eventueel ook werkgroepen die hieronder zullen hangen.

Binnen de provincie Utrecht is in het kader van het Strategisch Bosbeleid per 1 april jl. een projectleider gestart (steller van dit stuk), met name met de opdracht om tot een heldere rolbepaling voor de provincie Utrecht te komen. Deze notitie is één van de resultaten hiervan. Met de VRU is een regulier overleg gestart over natuurbrandbeheersing. Een groot accent zal komen te liggen op preventie, waarbij het onder meer gaat om de inrichting van bos-/natuurterreinen en ruimtelijke ordening.

## 2. Aan welke provinciale taken raakt natuurbrandbeheersing?

### Openbare orde en veiligheid

De commissaris van de Koning (cvdK) bevordert vanuit zijn bijzondere rol in het openbaar bestuur de kwaliteit van het openbaar bestuur en de samenwerking tussen de in zijn provincie werkzame partijen, waaronder de partijen die een rol spelen op het gebied van openbare orde en veiligheid (voorbereiding op rampenbestrijding en crisisbeheersing). Ook speelt de cvdK op basis van de Wet veiligheidsregio's een rol als bestuurlijk toezichthouder op de bestuurlijke samenwerking binnen de VRU in het geval van een bovenlokale ramp of crisis.

### Natuur en ruimtelijke ordening

De provincie heeft hierin taken en bevoegdheden: beleid, regelgeving vergunningen, subsidies. De inrichting van natuurgebieden en de verwevenheid met andere (gebruiks)functies is een factor van betekenis bij natuurbrandbeheersing.

### Klimaatadaptatie

De provincie werkt ernaar toe om in 2050 bestand te zijn tegen de gevolgen van klimaatverandering; daar hoort natuurbrandbeheersing ook bij.

## Waterbeleid

Het tegengaan van verdroging (denk ook aan Blauwe Agenda voor de Utrechtse Heuvelrug) draagt bij aan het verkleinen van het natuurbrandrisico.

## Recreatie

Recreatief gebruik van natuurterreinen raakt natuurlijk ook aan natuurbrandbeheersing

## Eigendom en beheer en onderhoud provinciale wegen

Provinciale wegen kunnen een rol spelen bij compartimentering<sup>(1)</sup> met het oog op natuurbrandbeheersing.

## 3. Helderheid over begrippen

Voor de rolbepaling van ons als provincie is het zinvol helder te hebben uit welke onderdelen natuurbrandbeheersing bestaat. Daarvoor kan het beste aangesloten worden bij het model van de veiligheidsketen, zoals o.m. door het Instituut Fysieke Veiligheid (tegenwoordig het Nederlands Instituut Publieke Veiligheid <NIPV>) gehanteerd.

### De veiligheidsketen

De veiligheidsketen is een model waarmee de organisatie van het veiligheidsbeleid wordt weergegeven. De veiligheidsketen bestaat uit vijf schakels die verschillende activiteiten vertegenwoordigen. Die worden hieronder toegelicht.

- 1: Pro-actie        betreft alle maatregelen die bedoeld zijn om structurele oorzaken van onveiligheid en incidenten te voorkomen of weg te nemen.
- 2: Preventie       heeft betrekking op maatregelen die bedoeld zijn om risico's zo klein mogelijk te houden en de gevolgen van eventuele ongevallen te beperken.
- 3: Preparatie      is de voorbereiding op de bestrijding van rampen en crises.
- 4: Repressie       is de daadwerkelijke reactie op rampen en crises.
- 5: Nazorg          betreft de zorg voor slachtoffers en zaken als de financiële afwikkeling, evaluatie en verantwoording na een ramp of crisis.

Pro-actie en preventie behoren tot het terrein van de risicobeheersing. Crisisbeheersing betreft de preparatie, repressie en nazorg op rampen en crises,

Natuurbrandbeheersing is dus een verzamelbegrip en bestaat uit zowel risicobeheersing als crisisbeheersing. Bij preventie als onderdeel van natuurbrandrisicobeheersing moet je denken aan o.m.: terreininrichting (soort vegetatie, compartimentering, brandgangen), terreinbeheer (bijvoorbeeld beheerbranden), bereikbaarheid, bereikbaarheid en toegankelijkheid voor hulpdiensten.

## 4. Taakverdeling provincie, veiligheidsregio en gemeenten

### Wet veiligheidsregio's

Op basis van de Wet veiligheidsregio's (Wvr) zijn gemeenten belast met de organisatie van brandweezorg, rampenbestrijding en crisisbeheersing en geneeskundige hulpverlening. Ze hebben deze taken ondergebracht bij de VRU. Tot de brandweezorg behoort het voorkomen, beperken en bestrijden van brand, het beperken van brandgevaar, het voorkomen en beperken van ongevallen bij brand en al hetgeen daarmee verband houdt.

Afgaand op de Wvr, kan je stellen dat:

- de gemeenten en VRU eerstverantwoordelijk zijn voor de organisatie van natuurbrandbeheersing in zijn geheel;
- bij preparatie en repressie de VRU de hoofdrol speelt (wettelijke taak);
- preventie met name een gedeelde verantwoordelijkheid is van verschillende partijen, waaronder de provincie (zie hierna over diffuse verantwoordelijkheidsverdeling).

## 5. Bij preventie is sprake van een diffuse verantwoordelijkheidsverdeling, dat probleem wordt landelijk erkend

Bij de totstandkoming van maatregelen ter *preventie* van onbeheersbare natuurbranden, is sprake van een groot aantal betrokken partijen (zie hieronder). Dat maakt de totstandkoming van maatregelen in de preventieve sfeer complex.

Belangrijke partijen op regionale schaal zijn:

- gemeenten;
- VRU;
- provincie;
- eigenaren/beheerders natuurterreinen;
- eigenaren/beheerders recreatieterreinen (campings, bungalowparken, e.d.);
- zorginstellingen;
- recreanten in natuurterreinen; en
- inwoners.

Daarnaast kunnen ook andere partijen een rol spelen, denk aan: waterschappen, Defensie, Rijkswaterstaat, NS, beheerders van hoogspanningsleidingen, e.a.

In deze schakel (preventie) zijn de verantwoordelijkheden diffuus en/of formeel niet (goed) geregeld. Zo dienen preventieve maatregelen vaak tot stand te komen op basis van vrijwillige medewerking door veel verschillende partijen. De maatregelen kunnen meestal niet worden afgedwongen en er is wettelijk niet bepaald welke partij “de knoop kan doorhakken” wanneer verschillende belangen tegen elkaar moeten worden afgewogen (bijvoorbeeld: economische waarde, ecologische waarde en veiligheid; waarbij veiligheid als het goed is uiteindelijk steeds bijdraagt aan behoud van de eerdergenoemde waarden, maar waarbij in eerste instantie toch sprake kan zijn van enige spanning). Landelijk wordt deze complexiteit door verschillende partijen erkend, getuige het advies van de landelijke werkgroep ‘preventie natuurbranden’, waaraan vertegenwoordigers van de brandweer, het Rijk, provincies en natuurbeheerders deelnamen, onder voorzitterschap van het ministerie van LNV. In dit advies wordt geconcludeerd dat de mate waarin er sprake is van een gestructureerde aanpak van natuurbrandpreventie nogal verschilt per regio, dat een verbetering van de preventie van natuurbranden in Nederland noodzakelijk is en dat de verantwoordelijkheidsverdeling meer aandacht behoef. Er wordt o.m. gepleit voor een coördinerende en sturende rol voor provincies (regierol), gelet op de verantwoordelijkheid van provincies voor natuurbeleid en natuurbeheer, samen met de rol van de cvdK’s (als rijksorgaan) in de veiligheidsketen. De landelijke werkgroep is niet tot een eensluidend standpunt gekomen over de vraag of er, naast bestuurlijke afspraken, ook juridische verankering in wet- en regelgeving nodig is om natuurbrandpreventie beter te waarborgen. De aparte subwerkgroep die m.b.t. dit vraagstuk is ingesteld heeft nog geen definitief eindproduct opgeleverd.

De minister voor Natuur en Stikstof verwijst in haar brief aan de TK dd. 24 april 2023 (n.a.v. het rapport Natuurbrandsignaal ’23) naar het werkgroep-advies en zegt de aanbevelingen over te willen nemen. Ze stelt dat veel verbeteringen moeten en kunnen worden doorgevoerd in de driehoek natuurbeheerder-provincie-brandweer. En ze geeft aan dat het advies van beide werkgroepen zal worden geagendeerd voor een bestuurlijk overleg met in ieder geval Rijk, provincies, natuurbeheerders en het Veiligheidsberaad. Het streven van de minister is om dit overleg dit najaar plaats te laten vinden.

## 6. Wat gebeurt er bij andere provincies?

De provincies verschillen onderling in de rol die ze ambiëren en de rol die ze tot nu toe op zich hebben genomen, waar het gaat om preventie. Ook de rol van de veiligheidsregio’s op dit vlak verschilt per provincie. De aandacht die een provincie aan natuurbrand besteedt is mogelijk mede afhankelijk van de ervaring met natuurbranden in de afgelopen jaren (of er al of niet grote branden zijn geweest<sup>21</sup>).

Er is op dit moment geen totaaloverzicht hoe alle provincies acteren op het thema natuurbrandpreventie.

Met medewerkers van de provincies Gelderland, Brabant, Limburg en Friesland (vier provincies, waar veel aandacht is voor natuurbrandbeheersing) is uitgebreid gesproken over de gehanteerde aanpak en rolverdeling bij natuurbrandbeheersing. Dat levert het volgende beeld op.

### *Gelderland*

In Gelderland valt natuurbrandrisicobeheersing onder de gedeputeerde voor natuur. De provincie werkt nauw samen met de veiligheidsregio’s en maakt onderscheid tussen twee sporen:

1. De totstandkoming van een hoofdcompartimentering met noodzakelijke preventieve maatregelen voor het beheersbaar houden van natuurbranden in vier grote gebieden, waarbij zoveel mogelijk aangesloten wordt bij de belangrijkste infrastructuur, bestaande uit rijkswegen, provinciale wegen, railinfrastructuur en hoogspanningstracés. Alle grondeigenaren met bezit in deze hoofdcompartimentering zijn opgeroepen om een uitvoeringsplan te maken om de geadviseerde noodzakelijke maatregelen te treffen en deze in hun beheerplannen op te nemen. De provincie is trekker van dit spoor.
2. Benodigde maatregelen op kleinere schaal: dit ligt primair op het bordje van de veiligheidsregio’s met gemeenten en hierbij is aan terreineigenaren een grote rol toebedacht (de provincie faciliteert waar nodig).

### *Noord-Brabant*

In Noord-Brabant heeft de cvdK (gefaciliteerd door het Kabinet) voor 21 van de grootste natuurgebieden in Brabant gebiedscommissies ingesteld (niet formeel, want daar is geen wettelijke basis voor), met als opdracht voorbereidingen te treffen om natuurbranden te voorkomen of de gevolgen ervan te beperken. Een

gebiedscommissie bestaat uit een burgemeester (als voorzitter), vertegenwoordigers van de gemeenten, terreinbeheerders, veiligheidsregio en het waterschap (de provincie neemt hier niet aan deel). De bedoeling is dat die gebiedscommissies natuurbrandpreventieplannen opstellen. Van de 21 gebieden zijn er nu 8 die een plan hebben gemaakt.

## Limburg

In Limburg wordt natuurbrandrisicobeheersing gezien als een gedeelde verantwoordelijkheid van de cvdK en de gedeputeerde Natuur. Gefinancierd door de provincie, is er een fulltime ketenregisseur bij de Limburgse veiligheidsregio's aangesteld, die ervoor moet zorgen dat er voor de grote (deels grensoverschrijdende) natuurgebieden risicobeheerplannen worden vastgesteld (met een looptijd van 4 jaar) door gemeenten, veiligheidsregio en terreineigenaren. Daarbij is het de bedoeling dat deze partijen door ondertekening van dit plan verklaren zich te verbinden aan de benodigde maatregelen voor de toekomstige borging van natuurbrandbeheersing.

## Friesland

In Friesland valt natuurbrandrisicobeheersing onder de gedeputeerde natuur.

Op 22 juni 2023 hebben 19 partijen (provincie Fryslân, Veiligheidsregio Fryslân, 12 Friese gemeenten en 5 natuurbeheerorganisaties) het Convenant Natuurbrandbeheersing ondertekend.

Dit convenant is gericht op een reductie van de kans op het ontstaan van een onbeheersbare natuurbrand en het verminderen van de effecten die een natuurbrand kan hebben voor de diverse functies van een natuurgebied (ecologie, wonen/werken, vitale mobiliteitsinfrastructuur, toerisme/recreatie); hierbij wordt uitgegaan van een gebiedsgerichte aanpak van 13 natuurgebieden.

Over de rol van de provincie Friesland wordt o.m. het volgende gezegd in een Statenbrief dd. april 2023:

- “Duidelijk is dat de brandweer binnen een veiligheidsregio verantwoordelijk is voor het voorkomen (en beperken) van brand alsmede voor de uitvoering van natuurbrandbestrijding bij incidenten, en dat de burgemeester van de desbetreffende gemeente hierop bestuurlijk aanspreekbaar is. Om deze verantwoordelijkheid te kunnen nemen moet een natuurbrand wel in aard en omvang beheersbaar zijn/blijven.”
- “De natuurgebieden kennen een groot aantal stakeholders met allen hun eigen belangen. Met de gebiedsgerichte aanpak werken deze stakeholders in het algemene belang gezamenlijk aan een maatschappelijk verantwoorde situatie. Natuurbrandbeheersing is geen directe verantwoordelijkheid van de provincie, maar omdat de provincie wel een verantwoordelijkheid heeft in het beschermen van de natuur is de provincie een van de partijen die samenwerken in de gebiedsgerichte aanpak.”

## 7. Focus weer terug op de provincie Utrecht

Het natuurbrandrisico speelt in Utrecht vooral op de Utrechtse Heuvelrug (risicofocusgebied); negen gemeenten lopen een verhoogd risico op natuurbrand: Zeist, Baarn, De Bilt, Amersfoort, Utrechtse Heuvelrug, Soest, Woudenberg, Rhenen en Leusden. Kenmerkend voor de (relatief dichtbevolkte) Utrechtse Heuvelrug is natuurlijk de grote verwevenheid van functies: grotere en kleinere kernen, recreatierreinen en zorginstellingen (kwetsbare doelgroepen) in de natuur. Bovendien zijn er veel verschillende natuurterreineigenaren (zowel TBO's als particulieren). Dit maakt de situatie complex. In het AB van de VRU in juli 2023 is afgesproken dat de vastgestelde visie (zie onder punt 1) wordt uitgewerkt in een aanpak natuurbrandbeheersing, die dit najaar aan het AB zal worden voorgelegd. Deze gemeenten en de VRU werken daarvoor een projectorganisatie uit, waarin de samenwerking wordt gezocht met de provincie, terreinbeheerders e.a. Het idee is dat de samenwerkende partijen voor het risicofocusgebied Utrechtse Heuvelrug een Bestuurlijk Overleg vormen, ondersteund door een ambtelijke Projectgroep. En dat er voor 17 meest risicovolle gebieden daarbinnen zogenaamde “schouwteams” worden ingesteld, bestaande uit de voor dat gebied relevante partijen. De provincie zal gevraagd worden zitting te nemen in het Bestuurlijk Overleg en de Projectgroep en mogelijk (afhankelijk van de situatie) in meerdere schouwteams.

Er wordt op dit moment gedacht aan een aanpak bestaande uit de volgende onderdelen:

1. Utrechtse Heuvelrug breed:
  - a. een risicocommunicatiestrategie natuurbrand ontwikkelen, gericht op verschillende doelgroepen (bewoners en gebruikers); hier hoort ook bij: het aanspreken (toetsen) van specifieke gebruikersgroepen (denk aan vakantieparken, zorginstellingen e.a.) op hun wettelijke verplichtingen m.b.t. natuurbrand risico;
  - b. nagaan of een hoofdcompartimentering zinvol is en of die opgebouwd kan worden uit reeds bestaande grote structuren (denk aan hoogspanningsleidingen, rijkswegen, spoorlijnen, e.d.);
2. een gebiedsgerichte aanpak voor 17 eerder al door de VRU geïdentificeerde meest risicovolle gebieden op de Utrechtse Heuvelrug. Per gebied zal met de relevante stakeholders een

natuurbrandbeheersingsplan worden opgesteld, volgens een vooraf vast te stellen uniform format. Het is de bedoeling dat binnen 4 jaar voor elk van deze gebieden een gebiedsgerichte aanpak is opgestart.

3. investeringen in materieel en afspraken over bijstand om de slagkracht bij de bestrijding te versterken.

## 8. In te nemen rol provincie Utrecht

De minister voor Natuur en Stikstof ziet bij preventie een regierol weggelegd voor provincies, maar over het “hoe en wat” is het laatste woord nog niet gezegd. Zolang er op landelijk niveau nog sprake is van “schuivende panelen” en provincies onderling verschillen in hun aanpak, is het zinvol om als provincie Utrecht wel een (voorlopige) rol te bepalen t.a.v. natuurbrandbeheersing. Het gaat dan om de positie van de provincie ten opzichte van en in relatie tot andere partijen: m.n. VRU, gemeenten en terreinbeheerders. In verband daarmee is het goed te constateren dat de VRU in haar brief aan PS dd. 31 maart 2023 m.b.t. natuurbrandbeheersing t.b.v. onderhandelende partijen nog pleit voor een regierol van de provincie aan de preventiekant, terwijl het AB van de VRU in juli 2023 zelf een actievere rol kiest met betrekking tot *alle* schakels in de veiligheidsketen bij natuurbrandbeheersing, waaronder “preventie”. In dat licht bezien wordt gekozen voor de volgende voorlopige rolbepaling.

### **Op korte termijn**

- Nu gemeenten en VRU samen het voortouw nemen om tot een aanpak voor de Utrechtse Heuvelrug te komen, hier zowel bestuurlijk als ambtelijk actief in te participeren. Daarbij is in de schakel “preventie” voor provincie Utrecht een actieve rol weggelegd (“meewerken”); in de overige schakels gaat het eerder om “meedenken”.  
Gaandeweg dat traject: nadere uitwerking van de rol van provincie Utrecht in het grotere geheel, met focus op preventie;
- Gedeputeerde natuur wordt binnen het college van GS verantwoordelijk (coördinerend) gedeputeerde voor natuurbrandrisicobeheersing en neemt o.m. zitting in het op te richten Bestuurlijk Overleg natuurbrandbeheersing voor het risicofocusgebied Utrechtse Heuvelrug;
- De projectleider natuurbrand vanuit het Strategisch Bosbeleid ondersteunt de gedeputeerde op dit onderwerp, neemt ambtelijk deel aan de aanpak voor de Utrechtse Heuvelrug en fungeert als aanspreekpunt voor externen en als intern coördinatiepunt.

### **Op langere termijn (komend jaar)**

- In samenhang met de aanpak op de Utrechtse Heuvelrug: nagaan of de provincie Utrecht de preventiekant vanuit bevoegdheden op het gebied van natuur en ruimtelijke ordening wil en kan versterken (hierbij is ook de relatie met wat er op landelijk niveau gebeurt van groot belang);
- Mede afhankelijk van ontwikkelingen op landelijk niveau en binnen de provincie, structurele aandacht voor natuurbrand verankeren in de organisatie.

## Bijlage a: Voorgeschiedenis aandacht voor natuurbrandbeheersing binnen provincie Utrecht

- In het programma Klimaatadaptatie 2020 – 2023 is als actie opgenomen:
  - “Zorgen dat vertegenwoordigers van natuur, veiligheidsregio en externe veiligheid afwegingen maken bij de uitvoering van preventieve maatregelen ter voorkoming van natuurbranden”; met als resultaat:
  - “Afspraken over te nemen preventieve maatregelen en over de aanpak bij natuurbranden”; waarbij de provinciale rol is geformuleerd als: “Participeren, coördineren van samenwerking tussen alle relevante partijen”.
- In onze Omgevingsvisie, door PS vastgesteld op 10 maart 2021, is in paragraaf 4.1 (“Klimaatbestendig en waterrobuust”) opgenomen:

“Wij verkennen, in overleg met de Veiligheidsregio, de mogelijkheden voor het nemen van preventieve maatregelen in gebieden in onze provincie waar als gevolg van de toenemende droogte het risico op natuurbrand veel groter is. Wij willen dat er bij ruimtelijke ontwikkelingen en bij beheer van terreinen in deze gebieden aandacht wordt besteed aan het risico op natuurbranden.”
- Aangenomen amendement bij de vaststelling van het Strategisch Bosbeleid door PS op 11 mei 2022: “Bij het beheer van bestaande bossen en de aanleg van nieuwe bossen worden passende maatregelen getroffen voor de (brand)veiligheid”.
- Beantwoording Statenvragen over natuurbrandbeheersing dd. 21 februari 2023, met als bijlage brief VRU dd. 10 februari 2023.

Hoofdpunten m.b.t. rol provincie Utrecht:

  - Verantwoordelijkheden en bevoegdheden voor natuurbrandpreventie zijn landelijk niet duidelijk belegd; het ontbreekt aan een dwingend instrumentarium om preventieve maatregelen te bewerkstelligen;
  - Provincie Utrecht heeft geen formele rol wat betreft brandveiligheid;
  - Vanuit de rol die de provincie heeft in het kader van het bosbeheer zorgen dat betrokken partijen zoveel mogelijk oog hebben voor maatregelen die nodig en mogelijk zijn ter verbetering van de brandveiligheid in de bossen;
  - De VRU formuleert in de bijgevoegde brief dat de samenwerking wordt gezocht met alle relevante partijen, waaronder provincie, gemeenten en natuurbeheerders, maar dat men afhankelijk is van de bereidwilligheid van de betreffende partijen. En dat het dus belangrijk is dat er landelijk aan een stelsel wordt gewerkt waarbinnen de verantwoordelijkheden wel zijn geborgd; ministeries van J en V en LNV zijn hierover in gesprek.
- In het Coalitieakkoord 2023 – 2027 is opgenomen: ‘Gezamenlijk met de VRU bepalen we welke rol we pakken bij natuurbrandpreventie en -bestrijding.’

<sup>[1]</sup> Compartimentering betreft het opdelen van een groter gebied in compartimenten (deelgebieden), die zijn omringd door een grens die zo is ingericht dat een onbeheersbare natuurbrand op die grens kan worden gestopt.

<sup>[2]</sup> Voorbeelden grote natuurbranden in de afgelopen jaren: Strabrechtse Heide (Brabant, 2010), Park De Hoge Veluwe (Gelderland, 2014), Deurnese Peel (Brabant en Limburg, 2020), De Meinweg (Limburg, 2020)